

DZIENNIK POLSKI

WYCHODZI RANO

Rok IV. Prenumerata z dostawą . . . 275 Lwów, niedziela 1 maja 1938 r. Dzienniki korespondencji z prowincji Nr. 118

Ludność wiejska potępia demagogiczną agitację Str. Ludowego

Strajk chłopski godzi w najbiedniejsze warstwy ludności

Warszawa, 30. 4. (PAT) Wte wsianch szeregach na terenie województwa podludniowych zjawili się agitatorzy propagujący nieoparte i krzywdzące ludność wiejską wezwanie Stronnictwa Ludowego wstrzymaniu na parę dni dowozu ziemiopłodów do miast. Data strajku wprawdzie nie została wyznaczona, niemniej przygotowania już się rozpoczęły.

AKCJE TEJ PRZECIWSZTAWIA SIĘ ZNAZCZNA WIEKSZOŚĆ WŁOŚCIANSTWA, NIE WŁADZĄCZĄK ZREZYGNOWAŁ Z DOŚTARCZANIA ŻYWIENIA.

Również w miastach akcja strajkowa spotyka się z zdecydowanym potępieniem wszystkich zdrowo myślących

Sprawa ubezp. społecznych na posiedzeniu Rady Ministrów

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł.) Dnia 29 bm. w godzinach południowych odbyło się pod przewodnictwem premiera gen. Sławoja-Składkowskiego posiedzenie Rady ministrów.

Rada ministrów przyjęła dwa projekty ustaw ratyfikacyjnych umów międzynarodowych, następnie uchwała kilka rozporządzeń. Rozporządzenie o wynagrodzeniu akordowego personelu pomiarowego urzędów wojewódzkich, oraz rozporządzenie o przejściowym unormowaniu postępowania w zakresie ubezpieczeń społecznych i opieki społecznej w związku ze zmianą granic wojewódzkich.

Przed prawostawnym soborem generalnym

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł.—l. r.) W dniu 28 bm. odbyło się pod przewodnictwem ks. metropolity Dyonizego kolejne posiedzenie delegatów zgromadzenia hierarchii prawosławnej w związku z pracami przygotowawczymi do zebrania przedsoborowego i prawosławnego soboru generalnego. Następnego posiedzenie odbędzie się w końcu maja br.

Słowacja dla Słowaków!

Ostra kampania wyborcza w imię idei narodowej

Bratislava, 30. 4. (PAT) W związku z wyborami gminnymi, które zostały rozpisane w trzech terminach na dzień 22 i 29 maja oraz 12 czerwca, na terenie Słowacji rozpoczęła się już ostra kampania wyborcza.

Stronnictwo ks. Hlinki idzie do wyborów pod hasłem zjednoczenia wszystkich Słowaków pod sztandarem autokratycznym i realizacji postulatów Słowacji dla Słowaków!

W pierwszym terminie w dniu 22-go maja odbędzie się wybory w 40 gminach słowackich, m. in. w Bratisławie, w

kół społeczeństwa, które przeciwstawia się anarchizowaniu wsi przez elementy ludności świadome, czy nieświadome, do podważania spójności wewnętrznej państwa. Strajk chłopski uderza w miasta, a w miastach w pierwszym rzędzie w najbiedniejsze warstwy społeczeństwa, które najdotkliwiej odczuwają brak dowozu żywności, oraz związaną z tym zwykłą cen artykułów spożywczych.

Strajk chłopski, mający na celu wystraszanie wszelkiego kontaktu gospodarczego między wsią i miastem na okres kilku dni przynosi szkodę ludności wiejskiej. Dlatego też ludność ta reaguje samą przeciw demagogicznej agitacji Stronnictwa Ludowego, dając dobitny wyraz swemu stanowisku, potępiającemu strajk na liczenie organizowanych wiecach i zebraniach.

Energiczną akcję przeciwstrajkową rozwinęły również liczne organizacje i

stowarzyszenia społeczne ze związku byłych wojskowych na czele, potępiając próby siania zametu i anarchizowania życia, oraz oświadczającą gotowość przeciwstawienia się próbom wszelkimi środkami, jakie okazałyby się konieczne.

Dalsze wyroki w sprawie strajku chłopskiego

Jarosław, 30. 4. (PAT) Sąd okręgowy w Przemyślu na sesji wyjazdowej w Jarosławiu rozpatrywał sprawę o zajęcia chłopskie w czasie t. zw. strajku rolnego w sierpniu ub. roku w Majdanie Sieniawskim.

Akt oskarżenia zarzucał 8 oskarżonym członkom stronnictwa ludowego, że dnia 23 sierpnia ub. roku w Majdanie Sieniawskim, żądając pod groźbą

Walne Zebranie Dziennikarzy

Zawiadamia się członków Zrzeszenia Dziennikarzy Polskich Ziem Południowo- Wschodnich we Lwowie, że doroczne Walne Zebranie odbędzie się w niedzielę dnia 8 maja 1938 o godzinie 11-tej przed południem w Kasyynie i Kole literacko-artystycznym, Lwów, ul. Akademicka 13. — Zarząd.

Nowe akcesy do O. Z. N.

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł.—l. r.) W dniu 26 bm. p. Paweł Musiol, obecny przywódcą grupy Kuźnica na Śląsku, b. kurator Z. N. P., zameldował się imieniem ZMP na Śląsku i redakcji Kuźnicy mjr Galinatu, obecnemu kierownikowi ZMP, dając się pod jego rozkaz.

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł.—l. r.) W „Robotniku Polskim” z 1 maja br. ukazało się oświadczenie Zygmunta Ziółka, przewodniczącego wydziału młodzieży ZZZ, w którym Ziółek stwierdza swoje przystąpienie do OZN.

Dzień 12 maja — dniem żałoby narodowej

Młodzież szkolna weźmie udział w uroczystościach

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł.) P. Minister W.R. i O.P. wydał następujące zarządzenie w sprawie uroczystości żałobnych w dn. 12 maja 1938 r.: „Dzień 12 maja, rocznica śmierci Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego jest dniem żałoby narodowej.

Dzień ten powinniśmy poświęcić

wspomnieniu o Wielkim Wodzu, o Jego pełnej poświęceniu pracy dla Państwa. Z Jego bowiem przykładu i wskazówek czerpać mamy naukę, jak Polsce służyć i dla niej pracować.

Uczymy podnieć pamięć Twórcy Nie podległości, jeśli zastanowimy się, czy praca nasza i zamiarzenia odpowiadają tym wymaganiom i wskazaniom, które nam tak jasno stawiał przed oczyma Józef Piłsudski.

Wielkość polega na trwałości wysiłku. W pracy dnia codziennego, w borykaniu się z trudnościami leży postęp. Celem zbiorowego polskiego wysiłku jest wspólna budowa wielkiej i porządku Polski.

Dzień 12 maja będzie wolny od normalnych zajęć szkolnych, aby młodzież w granicach możliwości, odpowiadających jej wiekowi, mogła zastanowić się

nad dalszą realizacją programu Wielkiego Marszałka.

Młodzież szkolna weźmie udział w nabożeństwach żałobnych, organizowanych w ramach ogólnych uroczystości, lub też w szkolnych nabożeństwach żałobnych, zależnie od warunków miejscowych.

po nabożeństwach wszystkie szkoły zorganizują uroczystości, których program należy ułożyć zgodnie z podanymi mi wytycznymi. Ponadto młodzież szkolna może wziąć udział w ogólnych uroczystościach organizowanych przez czynniki lokalne. W tym przypadku władze szkolne oraz dyrekcje i kierownictwa szkół powinny się porozumieć z komitetami miejscowymi. W miarę możliwości szkoły ułatwią młodzieży wysłuchanie specjalnych audycji organizowanych przez Polskie Radio.

W dniu 12 maja na wszystkich budynkach szkolnych należy wywiesić flagi państwowe opuszczone do połowy masztu i przewiązane krepą. Szkoły i placówki w tym dniu powinny być okryte krepą.

TOREBKI WOSENNE ENIS

MODELE 1938

PLAC MARIACKI 7.

Rozmowy brytyjsko-francuskie przyczynią się do odprężenia europejskiego

London, 30. 4. (PAT) Dzisiejsza konferencja francusko-brytyjska skończyła się o godz. 13tej. Wkrótce potem minister lord Halifax wydał w Foreign Office śniadanie, w którym — prócz delegacji francuskiej i amb. Corbina — wzięli udział premier Chamberlain, sekretarz stanu Plymouth i sir Aleksander Cadogan, dyplomaty, czyn doradca rządu brytyjskiego sir Robert Vansittart i podsekretarz stanu Butler.

London, 30. 4. (PAT) Rozmowy brytyjsko-francuskie zakończone zostały około godz. 5tej popoł. i o treści rozmów wydany został następujący wspólny komunikat:

„W czasie swego pobytu w Londynie pp. Daladier i Bonnet odbyli szereg rozmów z premierem, z ministrem spraw zagranicznych i innymi ministrami brytyjskimi i w toku tych rozmów, ożywionych duchem wzajemnego zaufania, istniejącego w stosunkach między obu krajami, omówili główne zagadnienia, dotyczące utrzymania pokoju w chwili obecnej.

Ministrowie francuski i brytyjski dokonali przeglądu rezultatów nie dawnych rozmów między lordem Perthem a ministrem spraw zagranicznych Włoch, ujętych w opublikowanym porozumieniu. Ministrowie francuscy zaaprobowali to porozumienie jako przewidywające rzecz odprężenia europejskiego.

Ministrowie angielscy ze swej strony wyrazili nadzieję, iż rozmowy, które rząd francuski rozpoczął z rządem włoskim doprowadzą do równie zadowalających rezultatów. Ministrowie francuscy i angielscy byli tego zdania, że odprężenie na Morzu Śródziemnym, które będzie skutkiem tych rozmów, przyczyni się do prowadzenia w życie rezolucji z 4 listopada 1937 r. w sprawie wycofania cudzoziemców, błądzących udział w wojnie domowej w Hiszpanii, oraz ułatwi zawarcie porozumienia w sprawie wycofania materiału wojennego. Ministrowie francuscy i angielscy zwrócili jak największą uwagę na sytuację w Europie środkowej i doszli do ogólnej, że porozumienie co do akcji, która mogłaby pożytecznie zostać przedsięwzięta celem pokojowego i sprawiedliwego rozwiązania zagadnień, jakie na tych obszarach powstają.

Ministrowie francuscy i angielscy rozważyli również szereg spraw, do których sytuacji na Dalekim Wschodzie i korzystali z obecnej okazji, aby przedyskutować pewne zagadnienia, które figurują na porządku dziennym nadchodzącej sesji Rady Ligi Narodów. Obydwa rządy postanowiły kontynuować o tyle, o ile okazać się to może koniecznym kontakty między ich szefami generalnymi ustanowione w myśl porozumienia londyńskiego z 19 marca 1926 r.

W toku rozmów bardzo szczególnych i bardzo wyczerpujących, jakie miały miejsce, uznano po prostu, że W. Brytania i Francja, złączone są ze sobą bezpośrednio wspólną interesów ministerstw francuski i brytyjski zgodzili się co do tego, że w obecnych warunkach jest rzeczą

czą najbardziej doniosłą, aby obydwie rządy kontynuowały i rozwijały swą politykę konsultacji i współpracy dla obrony nie tylko swych wspólnych interesów, lecz także tych ideałów życia narodowego i międzynarodowego, które jednoczą obydwie kraje.

Atlantic

JUŻ AKTOR zadebiutował, najpopularniejszy aktor Ameryki, niezmówny BOB LIVINGSTON jako fenomen. szermierz, jeździec i łowca w porównaniu filmie

Z-O-R-R-O

Niemiecki korespondent postrzelony przez czeskich policjantów

Berlin, 30. 4. (Tel. wł.) Niemiecki Biuro Informacyjne donosi z Pragi:

Korespondent sudeckoniemieckiego pisma „Die Zeit” w Preszburgu Karol Poty odniósł postrzałową ranę w czasie bójki, która wywiązała się między nim a czeskimi tajnymi policjantami. Poty twierdzi, że policjanci napadli go bez żadnej przyczyny w chwili, gdy rozplątał propagandowe afisze, dowołone przez dyrekcję policji, w sprawie

tego incydentu interweniował w dyskretności policji w Preszburze podobny karpacko-niemiecki partyzant. Karmasin.

Koniec roku gospodarczego tematem obrad organizacyjno rolniczych

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł. — I. r.). W Ministerstwie Rolnictwa odbyła

się dwudniowa konferencja prezesów Izb Rolniczych i Organizacji Rolniczych. W pierwszym dniu w czwartek 28 b. m. zebrał się przy prezisie Izba. Tematem obrad były sprawy związane z sytuacją gospodarczą w rolnictwie na tle kończącego się roku gospodarczego, oraz sprawy związane z pracą Izby Rolniczych. Drugiego dnia w piątek, obradowali wspólnie prezesi Izby Rolniczych i Organizacji Rolniczych.

Omówiono wzajemną współpracę organizacji z Izbami, stwierdzając, że organizacja się ona ku zupełnemu zadowoleniu obu stron. Pora tym zastanawiano się nad tym, jak funkcjonują formy organizacyjne wsi. Wobec informowania części prasy na konferencji piątkowej nie rozpatrywano projektu utworzenia jednej dla całej Polski centrali organizacji rolniczej.

Pamiętaj codziennie o FON

FRANCISZEK WITKOWSKI

wraz ze swym mistrzowskim zespołem — od 1-go maja b. r.

W CASINO DE PARIS

4-godzinna defilada próbna przed wizytą Hitlera w Rzymie

Rzym, 30. 4. (PAT) Na Via Dei Trionfi odbyła się dziś próbna defilada oddziałów wojskowych, które wezmą udział w defiladzie przed kanclerzem Hitlerem. W defiladzie, którą przyjmował Mussolini, występujący poraz pierwszy w mundurze Lęgo marszałka imperium, wzięło udział 30.000 żołnierzy, 2.500 koni, 600 czołgów, 320

ciągłaków, 400 samochodów pancernych, 200 moździerzy i 400 armat. Defilada trwała 4 godziny.

Berlin, 30. 4. (PAT) Rząd Rzeszy wprowadził dla członków korpusu dyplomatycznego mundury. Niemieccy dyplomaci ukąją się po raz pierwszy w tych mundurach podczas odwiedzin kanclerza Hitlera w Rzymie.

„Bogaty przemysłowiec” z Ameryki wyłudził grube tysiące od naiwnych

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł. — I. r.) Przed kilku laty wrócił do Polski niejaki Teodor Dwulita, rodem z Małopolski, który wymigłował w r. 1913 do Ameryki, gdzie nieszczerze nie się powodziło. Znalazł się w kraju bez środków do życia, Dwulita postanowił zdobyć większą sumę pieniędzy. Osiedlił się we Lwowie i udając bogatego przemysłowca z Ameryki, walczył wielkiej fabryki konserw owocowych w Chicago, opowiadał, że wraca znowu za ocean i pragnie zaangażować

wał do swej fabryki kilku rodaków ze Lwowa. Ponieważ obywateli wydziałę gwał, zewsząd ściągali kandydaty, prosząc się o przyjęcie. Dwulita nikomu nie odmawiał, zaznaczał tylko, że kandydat musi odbyć podróż na własny koszt i obiecywał wszelkie ułatwienia przy uzyskaniu potrzebnych dokumentów na wyjazd.

Wielu bezrobotnych sprzedało swoje skromne ludzkie i wyczerpało. Dwulita pieniądze na kosztą podróży, wyrobienie paszportu zagranicznego, wiz

i odpowiednich zezwoleń. Pobierane przez oszustu koszty wahały się od 1.000 do 2.000 zł. W ten sposób Dwulita zdobył na braku kilkanaście osób i wreszcie czując, że grunt pali mu pod nogami, uciekł do Warszawy. Zauważył się w stolicy w dalszym ciągu kontynuował swoje oszustwa i znowu zaangażował pracowników do Chicago, obiecyując złote góry. Zdolał już nabrać kilka osób i wesołował dalsze ofiary. Nikt z poszkodowanych nie przypuszczał, że ma do czynienia z oszustem. Sędziwy wiek i amerykańskie dokumenty budziły zaufanie.

Wreszcie powiniła mu się noga. Jeden z poszkodowanych, niej. Kozioł ze Lwowa, od którego Dwulita wyłudził 2.000 zł, wszczął poszukiwania na własną rękę, przyszedł do Warszawy. Wczoraj przechodząc ul. Leszną, na polecenie sędziego zachował i sędziwy oszust oszusta w więzieniu. Za jego zadaniem przysłał na wizytę, przy czym znalazłono 27 podarń różnych osób, refluetyjnych na wyjazd do Ameryki i skłonnych oddać żadne kwoty, oraz kilkanaście tysięcy zł, wyłudzonych od bezrobotnych na wyjazd.

Feralna trzynastka „secesjonistów”

Warszawa, 30. 4. (Tel. wł. — I. r.) Wczoraj toczyły się obrady członków „Iutra Pracy”. Obrady toczyły się pod przewodnictwem pos. Mądelskiego. W obradach wzięli także udział posłowie, należący do zespołu grupy „Iutra Pracy”. Obecnych posłów i senatorów było 37. Z grupy katolickiej wzięli udział w obradach pos. Zaklika i Bogusz, poza tym obecna była p. Prystorowa. Referat wygłosił pos. Hoppe. W dyskusji zabierali głos prawie wszyscy obecni. Ostatecznie jednak deklaracja wystąpienia z OZN podpisał tylko 13 obecnych.

Budapeszt, 30. 4. (PAT) Wczoraj wieczorem niewykryty dotychczas prawy skradki z zamkniętego auta skrypcze znanej polskiej skrypczarki E. Umińskiej, która przybyła do Budapesztu na koncert. Właściciela ocenia wartość skradzionych skrypczek, pochodzących z 18 wieku, na 250 tysięcy złotych. Kradzieży dokonano przed koncertem w czasie, gdy pani Umińska, zostawiając swą skrypczkę w aucie, spożywała w towarzysztwie znajomych kolację w restauracji. Po

między kradzieży p. Umińska wzięła udział w koncercie, grając na skrypczce, pożyczonych od jednego z członków orkiestry.

Budapeszt, 30. 4. (Tel. wł.) Wczoraj o godz. 23 min. 20 odbył się przed mikrofonem radia budapeszteńskiego koncert orkiestry opery budapeszteńskiej pod batutą Grzegorza Fitelberga i przy współudziale skrypczarki Eugenii Umińskiej. W ramach koncertu odegrano utwory Karłowicza, Szymanowskiego i Wieniawskiego.

Łódź, dnia 29 kwietnia 1938 r.

Zbrodniczy posiew na przednówku polskim

Komuna pobita sromotnie za Piłeniami i zagrożona w swej czechosłowackiej ekspozycji, w gorącym tempie usiłuje bronić swoich pozycji w Europie. Czerwoni podpalacze Europy i inicjatorzy brańobójczych wojen domowych, rozwijają coraz większą energią akcję propagandową w kierunku zespolenia świata pracy pod hasłami zręcznej walki z faszystami. Bezczelność tej agitacji i wiara w głupotę inteligencji, holducjącej t. zw. hasłem demokratycznym i zacietrzewionej partyni, jest wprost zdumiewająca. Na szpaltach czasopism komunistycznych i ulotnych wydawnictw drukują obok siebie rzeczy rażąco sprzeczne i niedowzmaczające wskazujące na istotne cele całej tej komunistycznej roboty.

„Czerwony Standań”, centralny organ Komunistycznej Partii Polski, będący, jak wiadomo, sekcją między narodów komunistycznej — tytułuje swój wstępny artykuł takim patetycznym zdaniem: „I mała Święto całej demokracji”. Po długich wywodach na temat, że siłom demokracji się nie nie oparte, o ile tylko znajdują w sobie dość odwagi i decyzji, wylazi bezceremonialnie kominternowskie sztyło z worka, nawołujące do legalizacji komunistycznej partii w Polsce. — Najpierw demokratyczna zasłona opuszczona a potem legalizacja komuny! Następuje oczywiście przekłamanie: po demokracji przełożonej legalizacji kompartii, na stopniu warstwa niepodległościowa, sformułowana mniej więcej w ten sposób: „W dniu przyszłego maja klasa robotnicza z całą demokracją demonstrować będzie swą gotowość do wzięcia w swe ręce odpowiedzialności za losy niepodległości Polski. Ale zaraz po tym syją się hasła pierwszomajowe:

Niech żyje ostoja pokoju i niepodległości małych narodów — twierdzi rewolucji światowej — ZSSR!

Niech żyje genialny wódz mas pracujących całego świata, tow. Stalin!

Śmierć 5-tej kolumnie faszystów — bandytom trockistowsko-buchartnowskim!

Niech żyje międzynarodówka komunistyczna i jej nieustraszonego sternika — antyfascysta i bolszewika, tow. Dymitrow!

Ładna gwarancja niepodległości narodów i ładna perspektywa dla najsłabszych demokratów, którzy nie zważają już tylko na losy demokracji rosyjskiej, ale nawet losy „5-tej kolumny faszystów”, osławianą w swej naiwności manewry wyrotowe kominternu. A może uśmiecha im się służba w „6-tej kolumnie faszystów”, jakaby niewątpliwie uformowali wielbiciele Stalina i Dymitrowa, po rozpaleniu nowej krwawej pożogi.

Czyniąc agitację kominternowskiej święci specjalne triumfy w akcji wśród katolików. Ten fakt zważaliśmy już uwagę na łamach „Dzie-

nika Polskiego”, przestrzegając katolików przed rozmaitymi chwytami formułowanymi w myśl zasady konieczności zbierania się wszystkich antyfascystów bez różnicy wyznania do walki z dyktatorem. Komuniści głoszą ni mniej ni więcej, jak tylko to, że papież Pius XI dał pozytywną odpowiedź na apel komunistów francuskich, skierowany do katolików o wspólną walkę z groźbą faszystów. Puszczając w świat to oczywiste łgarstwo, komuniści polscy dokładają do niego swoję, twierdząc, że i w Polsce idea braterstwa broni wszystkich uciśnianych przez faszystów, znajduje w kołach demokratycznych katolików coraz większe zrozumienie.

Więć polska jest również terenem gwałtownych ataków agitacji połączonych sił partyni, anarchii i komuny. Tutaj wykorzystuje się do agitacji okres przednówka.

Ten właśnie moment obiera sobie agitacja partyni-polityczna, by na wieść hasła... strajkowe. Gdy poprzednimi laty próbowano urządzić „strajki chłopskie”, zachęcać do „bojotku miast” — po żniwach, obecnie umyślnie taką „akcję” na przednówku... Właśnie w tym momencie, gdy rozpoczyna się najbardziej intensywna praca chłopów, i właśnie wtedy, gdy chłopów przypada „przebiegawców”, gdy zasobność jego jest niewielka, gdyż czesłoroczne zbiory zostały już zjedzone i sprzedane...

Jest to oczywiście świadome żerowanie na ludzkiej biedzie, wysysanie momentu, w którym ta bieda jest największa i najdotkliwsza. Wyży-

skanie psychologicznego momentu zmniejszej odporności na agitacyjne podstępny.

I to jest właśnie w tych przygotowaniach strajkowych, przedsiębiorczych z pobudek czysto politycznych, tak odradzająca. Chłop na przednówku stanowi „locus minoris resistentiae” wobec podżucanych agitacyjnych — więc trzeba wyzyskać to i pchnąć go do kroków, rodzących bezpośrednio w jego interes materialny, jego potrzeby życiowe... Niechby wstrzymał się teraz właśnie od dowodu resztki swych zapasów, swych ziemniaków, swych produktów hodowlanych-wierzcieżę do miast, choćby tu mógł zebrać kapitalik, potrzebny mu na dożywienie rodziny lub na kupno sprzętu, potrzebnego teraz właśnie, w chwili rozpoczęcia prac wiosennych na roli.

A równocześnie: niech kręgiem przednówkowych kłopotów i braków również obejmie i biedotę ludzką w miastach i miasteczkach... Bo przecież wstrzymanie dowozu ze wsi do miast nie odbija się na warstwie posiadającej, a bezpośrednio na proletariacie, na najsłabszych sferach konsumentów, które w takich wypadkach pierwsze padają ofiarą drożyzny cen, spekulacji na zmniejszonym dowozie ze wsi.

A może o to właśnie chodzi... Może chodzi o to, by jednym uderzeniem dotknąć obu: i chłopów i warstwę pracowniczą w miastach; rozgorączkować jednych i drugich; rozgiewać i wnieść element niezgody i tam i tu...

Jakże tym „posiewem” na przednówku polskim radują się ci z ukry-

cia, ci z zagranicy, marzacy o tym, by każdy chłopek, każdy ferment, każde niezadowolone, wyzyskiwało z ich swych własnych celów wyrotów-wych!

Obłądły pomysł „strajku chłopskiego” w chwili rozpoczęcia na wsi robót rolnych, wobuch pustych stodoł i gniem, spotyka się jednak na szczęście ze zdecydowaną przeciwdziałką wólcian, poważnie myślących i nieskorych do odegrania roli kozła ofiarnego politycznej agitacji. Mnóstwo się wieści, że tej niepożytecznej „akcji” zostaje przeciwstawiony zdecydowany opór ze strony samego społeczeństwa wiejskiego, rozmaitych organizacji i instytucji społecznych.

Postawa tej przeważającej większości przeciw zakusom zapiekłych w egoizmie partynijnych agitatorów świadczy, że wieś nie pójdzie — tak jak już w ubiegłych latach z wyjątkiem pewnych terenów, będących „domeną” wpływu ludowców, — nie posła — na lep agitacji, zmierzającej wyraźnie do zametu i anarchizacji stosunków w kraju.

My na taki zbytek absolutnie pozwolimy sobie nie możemy, by wieś naszą opanovała zgroma agitatorów, wysysających chłopów do niepożytecznych, a przede wszystkim jemu szkodliwych, wystąpień.

To sobie wreszcie muszę wyperswadować siwcy zametu, skądolwiek wiekby się wywodził i skądolwiek czerpał inspirację.

Polska nie może pozwolić sobie na anarchię. I nie może też nikomu pozwolić na jej posiew.

Jubilat — Henryk Zbierzchowski piewca kapryśnych chwil

Nie daję w swej poezji wznieślić prawd o życiu, nie należy szukać w jego pracach prozatorskich i poetyckich jakichś głębokich wskazań moralnych, nie narzuca nikomu spojrzeń w „głęb” ani w „żywy”. Henryk Zbierzchowski, którego 40-letnie pracy literackiej świecimy dzisiaj, jest piewca codziennej chwili, a cały urok tych żywotnych przeżyć niego na gorąco chwil tym w tym, że są one kapryśne, że każda grozi w każdej strofie eksplozją, lecz gorąco tylko... zamieniając się w końcu wiersza w punkt pęk melancholii lub dobrodusznego humoru, sobiepamiętki lub prostej pokoty. Popularność i powszechność Zbierzchowskiego wywodzi się stąd, że każdy jego wierszyk oddaje imię kapryśnych chwil, które i my co dzień przeżywamy, digne nas serca, które i nas co dzień smuć lub radują, bawia lub przerażają. — Trzeba dodać jeszcze, że obłeka Zbierzchowski przypłynie przez siebie „chwilki” w doskonałą formę. Wyseł z impresjonizmem i widocznym techniką impresjonistyczną najlepiej mu odpowiada, ponieważ operuje nią w sposób swobodny i fantazyjny. Zgadza spotyka się, aby jak się dzieje u Zbierzchowskiego, z dobrego, nieważnego w gruncie rzeczy przedmiotu, z naiwniejszego na świecie tematu, że spostrzeżenia nie widę znaczącego wy-

czniać takie majsterzki poetyckie, gdzie wiersz gonit za wierszem w ukladnym ukłonie, niby w pełnym wdziku kadrylu, co niby skregotanie ukelelając, a w końcu wybuchu znowu banalnym okrzykiem lub banalnym wstępnikiem leż w jakieś ładnej, miłej i zadawalającej estetyce nawet wyrażanowego czytelnika, formie. Czytelnik nie znajduje w tych wierszach nigdy godnych zapamiętania lecz napewno ich gładka forma wloty czy nie natrętnie w pamięć i idąc wiosną parkiem Strzykmińskim mruzcąc będzie Zbierzchowskiego wierszyk o łowskiej wiosnie, a jesienią, przemierzając ulicę pełną błota i wyrw, kład będzie w rym wiersza pana Nemo. — „Nemo” — tak podpisywał swe wierszyki Zbierzchowski, czyniąc je własnością wszystkich „nietów”, mieszkanców miasta, w którym na utrwalać nie największych blachostek znajduje się gras.

Zbierzchowski więc, to piewca blachostki, drobiazgu, bzdurki tak drogę dla każdego, kto umie i może rozkoszować się nią, ogładając ją z wszystkich stron i chwaliąc Boga za rozmaistość w życiu, za to, że oprócz spraw wielkich, pulsujących ważnością a często dla szaraczków niezrozumiałych i niedostępnym istnieją sprawy małe, a nie równie wzniosłe. Najgorstki wiel-

biciele poezji Zbierzchowskiego znajdują się wśród tych, którzy z ranną kąwą chęć polknąć i jakiś miły dla serca wierszyk.

I tu znaczenie poezji Zbierzchowskiego, długo przez krytyków niedocenione, jest ogromne. Zbierzchowski jest największym popularizatorem poezji, technicznie błag, w swojej klasie, Zbierzchowski zanapał w sercach szaraczków miłość do poezji, obiecuje im raj, gdy tylko zechcą na prawdy poznać swoje trochę za panbrat z poetą i jego światem i za to właśnie należy się Zbierzchowskiemu od młodych poetów i prozaików szczerzy dank i prawdziwe uznanie. Gdybyśmy mieli w Polsce duzo takich poetów jak Zbierzchowski, doskonałych w formie i obyczajnych ze swą pracą literacką tak jak on, żaden chociaż najbardziej nowoczesny i ekstrawagancki kierunek poezji nie żałoby się na brak czytelników.

Obchodząc 40-letnie pracy pisarskiej Henryka Zbierzchowskiego — najlepiej będzie, jeśli skierujemy w jego stronę, miłośnicy pompatycznych słów, o „zawsze wiernym poezji”, tak ładny ukłonił i tak szczerzy, jak ładnie i szczerze są wierszyki pana Nemo, rozrzucone po różnych pismach, pisane dla wszystkich i wszystkim sprawiające radość

M. KRUCZKOWSKA

W sprawie rozbudowy Politechniki Lwowskiej W obecności P. Prezydenta R. P. odbyła się Konferencja na Zamku

Warszawa, 29. 4. (Tel. wł.) Dnia 7 bm. o godz. 17 odbyła się na Zamku królewskim w Warszawie konferencja w sprawie rozbudowy gmachów Wydziału mechanicznego i elektrotechnicznego Politechniki lwowskiej. Protokół nad budową, jak w swoim czasie donosiliśmy, rządził objął Pan Prezydent Prof. Ignacy Mościcki i Pan Marszałek Edward Smigły-Rydz.

Konferencja odbyła się w obecności PANA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

Wzięli udział w niej panowie ministrowie zainteresowanych resortów, przed stawiciele władz rządowych, przemysłu i świata naukowego, razem około 50 osób. Obecni byli: Gen. broni Kaz. Sosnkowski, Min. W.R. i O.P. prof. W. Świątowski, Min. Przemysłu i Handlu A. Roman, Min. Komunikacji J. Ułrych, Min. Poczty i Telegr. E. Kałicki, Wiceadm. Spr. Wojsk. gen. brygad A. Litwinowicz, zast. Szefa sztabu gen. bryg. T. Małkowski, Wiceadm. W.R. i O.P. prof. I. Aleksandrowicz, gen. dyw. inż. L. Berbecki, gen. bryg. W. Langner, wojewoda lwowski A. Biliy, prezydent m. Lwowa dr. St. Ostrowski, prezes B.G.K. gen. dr. R. Górecki, gen. bryg. L. Rayski, rektor Pol. Warsz. prof. dr. J. Zawadzki, rektor Pol. lw. prof. dr. A. Jozt i w. in.

Przewodniczył obradom Min. W.R. i O.P. dr. W. Świątowski.

Obrady zaczęły się uwagami p. Ministra W.R. i O.P. o stanie obecnym i konieczności zwiększenia stanu liczebnego absolwentów mechaników na wyższych uczelniach technicznych.

Z kolei wygłosił p. Min. Przemysłu

i Handlu A. Roman uwagi o potrzebie wzrostu inżynierszych mechaników z punktu widzenia obecnego stanu i projektowanego rozwoju naszego przemysłu.

Na wstępie w myśl referatu dr. Brzeskiego wybrano Komisję rewizyjną na M.K.K.O. w dotychczasowym składzie, oraz uzupełniono Komisję Rady Miejskiej przed wybór R. Wyrzykowski.

Większość referatów zawierała sprawy techniczne i gruntowne. Uchwalono nabyć grunty przy ul. Zielonej celom

Z kolei prof. inż. E. E. Geisler wygłosił referat pt. „Wymagania co do nauki technicznych i nauczania na Politechnice w związku z obecnym stanem rozwoju i potrzebami prze-

mysłu”. W referacie swym szkarłatyzował rolę inżyniera jako siły twórczej w gospodarce państwowej, uprzedysponowaniu i w pracach związanych z obronnością kraju.

Ostatni referat wygłosił inż. T. Włodek, sekretarz komitetu budowy, o planie rozbudowy wydziału mechanicznego w świetle obecnego zapotrzebowania sił inżynierskich oraz podła sprawowanie z obecnego stanu budowy i programu prac na przyszłość.

(Dalszy ciąg na str. 5tej.)

Lwów domaga się większych kredytów budowlanych Posiedzenie Rady Miejskiej

Na wczorajszym posiedzeniu Rady m. Lwowa poruszono w dyskusji sprawę bezrobocia i uchwalono rezolucję, domagającą się zwiększenia kredytów na cele budowlane. Przewodniczył prezydent dr. Ostrowski.

Na wstępie w myśl referatu dr. Brzeskiego wybrano Komisję rewizyjną na M.K.K.O. w dotychczasowym składzie, oraz uzupełniono Komisję Rady Miejskiej przed wybór R. Wyrzykowski.

Większość referatów zawierała sprawy techniczne i gruntowne. Uchwalono nabyć grunty przy ul. Zielonej celom

rozszerzenia terenu Miej. Zakładu Wojskowego, zburzyć dom gminny przy ul. Zamarystynowskiej, który nie nadaje się już do użytku, kupić parcele na Zamarystynowskiej i przy ul. Pasiecznej, oraz zadecydować długoterminowo o pozyskaniu materiału w Funduszu Pracy w wysokości przeszło pół miliona zł. na wykonanie robót drogowych i kanalizacyjnych.

W tej ostatniej sprawie zabrał głos R. Skalak, prosząc p. Prezydenta o informacje co do możliwości zatrudnienia bezrobotnych.

Prez. dr. Ostrowski o bezrobociu

Prez. dr. Ostrowski odpowiedział, że program robót przygotowany został w terminie piśmie. Program ten obejmuje roboty bardzo celowe, do których należą drogi, kanale, i plantacje, oraz mniejsze, jakimi są roboty ziemne. W interesie gminy leży, by przedsięwzięcia roboty jak najbardziej celowe.

Gmina dołożyła wszelkich starań, by na finansowanie robót wydać możliwie największą sumę, jednak na cele samej roboty wydawać będzie mniej, niż w ub. roku. Wynika to stąd, że w miarę posuwania się na pokrycie roboty wymagają większych wkładów na wykupywanie gruntów oraz studia związane z planami regulacyjnymi. Wskutek tego zmniejsza się możliwość wydatku na zatrudnienie bezrobotnych.

Liczbowa zatrudnienie to przedstawia się następująco: w kwietniu zajęto 1800 ludzi, w maju liczbę ich powiększyli do 2.500, w czerwcu do 2.600. Jednakże już z końcem czerwca wyczerpił się kredyty na roboty ziemne i o ile miasto nie otrzyma dotacji z Funduszu Pracy, roboty zostaną ograniczone w lipcu do 1800 ludzi, we wrześniu — 1.600, w październiku — ponad 1.000. Zarząd miasta dąży do tego, by bezrobotnym dać możliwość odpracowania 26 tygodni, potrzebnych do uzyskania zasiłku.

Poruszył dalej prez. dr. Ostrowski sprawę pracy na akord. System ten, stosowany w całym Państwie w robotach finansowanych przez Fundusz Pracy i zależny nie od gminy, wywołuje sprzeciw na terenie Lwowa. Jednakże jeśli sprawdzian wydatności pracy robotnika jest konieczny, a akord umożliwia mu podwyższenie dziennego zarobku do 444 zł., gdy pracując na dniówkę zarabia on tylko 370 zł.

R. inż. Hausner wyraził zadowolenie z przemówienia prez. Ostrowskiego i podniósł, że we Lwowie istnieje jedno źródło, które może rozwiązać zagadnienie bezrobocia, a są nim roboty budowlane. Mówca zgłosił rezolucję, która jednogłośnie przyjęto:

„Rada miasta Lwowa zwraca się do Pana Prezydenta, by zechciał przedstawić Rządowi położenie na rynku pracy we Lwowie. Rada uważa, że bez roboty dać się rozładować tylko przez wydatne kredyty na budownictwo. Na zgłoszenia do wysokości 5 milionów Lwów dostał tylko milion sto tysięcy zł. i z tych cyfr wydał, do datkowego kredytu w wysokości pracy najmniej miliona jest konieczny”.

Badanie gospodarki z r. 1934/5

W dalszym ciągu porządku dziennego referował R. Seyfert sprawozdanie Komisji rewizyjnej Rady Miejskiej

skiej z badania okresu gospodarczego Zarządu miasta za r. 1934/35, z listami o dobrych miejskich i fundacyjnych oraz z listami przedsiębiorstw za ten sam rok. Na wniosek prez. dr. Ostrowskiego, by tej części posiedzenia przewodniczył jeden z członków Rady Miejskiej, wybrano przewodniczącym r. dr. Bron. Laskowickiego.

Echa nadzyc w zakładzie pogrzebowym

Referent obok wniosku na przyjęcie sprawozdań przedstawił imieniem Komisji rewizyjnej sprawę rezolucji, m.in. odnoszących się do usprawnienia niektórych działów gospodarki miejskiej. Komisja zwróciła uwagę, że po przedni kierownik Miej. Zakładu Pogrzebowego nazwał miasto na straty materialne i moralne, dlatego Komisja przestrzegła przed powierzaniem stanowisk ludzom mało z miastem związanym i wyraża zadowolenie, że kierownictwo tego Zakładu oddano w rękodniwo gminy.

Komisja podkreśliła na koniec z użyciem, że spotkała się w swej pracy z nalczytym odnośnieniem się Zarządu miasta i Rady, co ułatwiło jej zadanie.

W dyskusji przemawiał r. p. Thulie i R. Kothfeld oraz prez. dr. Ostrowski, który udzielił szereg wyjaśnień, jakkolwiek stwierdził, że nie jest do nim obowiązany, gdyż sprawozdanie odnosiło się do gospodarki poprzedniego Zarządu miasta.

Podziękowanie dla Komisji rewizyjnej, poparte przez P. Prezydenta, w chwaloło tenże akłamacje.

Rubryka „wyznanie”

W końcu sekretarz odczytał odpowiedź Prezydium na interpelację R. Kothfelda z poprzedniego posiedzenia w sprawie rejestracji właścicieli domów. Formularze sąwzięte dlatego nazywane „wyznaniem”, ponieważ są właścicieli, potrzebny do akcji odzyskania miasta, połączone ze spisem dla celu obrony przeciwlotniczej, do czego ta rubryka była wymagana.

podstawie nowej konstytucji i nowemu ordynacji wyborczej.

Ryga. Donoszą z Kowna: W pobliżu stolicy uleży katastroficznie samolot wojskowy, pilotowany przez podoficera nazwiskiem Smietow. Samolot rozbili się i pilot poniósł śmierć.

Berlin. Jak donosi Niemieckie Biuro Informacyjne, król szwedzki Gustaw pierwszy do Baden Baden. Pani von Haniel wyjechała na jego częste przyjęcie.

Berlin. Czynnione są tutaj gorące kowbo przygotowania do dorocznego obchodu święta pracy w dn. 1 maja. Prace dekoracyjne na głównych ulicach są już na ukończeniu.

Berlin. Prasa austriacka donosi, że na wielką wystawę psów, która odbędzie się w Wiedniu w dniach 21 i 22 maja, nie będą dopuszczane psy, należące do nieryzykownych.

JUTRO PREMIERA

W KINIE „APOLLO”

Warszawa, W dniu 3 maja rb. w salach Kasya garnizonowego przy Al. Świeżych nr. 29 nastąpi otwarcie Ogólnopolskiej 5tej Wystawy filmowej.

Kraków. Profesor Wydziału lekarskiego Uniw. Jagiellońskiego dr. Aleksander Oszański na zaproszenie uniwersytetu w Brukseli i Leodium wygłosi tam szereg wykładów.

Wilno. W roku budżetowym 1938/39 samorząd gminne województwa lwowskiego wybudują na terenie województwa 34 nowe szkoły powszechne.

Kraków. Wczoraj wieczór przybył do Krakowa chor. młodzieży akademickiej z Szczecynu, któremu towarzyszyli dziekan wydziału humanistycznego tego uniwersytetu ks. dr. Varkony.

Londyn. Liczba bezrobotnych w W. Brytanii w dniu 4 kwietnia rb. wyniosła 1,747,8 tys. osób, czyli zaledwie

w kilku wierszach

o 1,2 tys. osób mniej niż w dniu 11. marca rb.

Rzym. Opublikowano trzecią z kolei listę ochotników włoskich, polujących w Hiszpanii. Lista zawiera 99 nazwisk.

Rzym. Podkreślacz stanu marynarki wojennej admirał Cavagnari oświadczył w artykule na łamach czasopisma „Rassegna Italiana”, że Włochy będą w ciągu r. 1938 posiadały 106 łodzi podwodnych, których to liczba w latach najbliższych nadal będzie się zwiększała.

Wiedeń. „Weltblatt” donosi z Linzu, że w pociągach mają być wydane tam premier Goering, celem wzięcia udziału w uroczystości rozpoczęcia budowy tzw. „Herman Goering werke”.

Salamanca. Komunikat kwatery

głównych donosi: Mimo tych warunków atmosferycznych, zajęły wojska kastylskie na froncie Teruelu szereg ważnych pozycji. Artyleria powstańcza zniszczyła dwa nieprzyjacielskie pociągi pancerne.

Ateny. W czasie bankietu, wydanego na cześć premiera Delal Bayra i ministra Rustu Arasa, wygłosił premier Metasas przemówienie, w którym podkreślił doniosłość zawarcia traktatu grecko-tureckiego.

Ryga. Donoszą z Tallina, że prezydent Paets odbył szereg rozmów z przewodniczącymi iż ustawodawczym na temat utworzenia nowego gabinetu.

Dublin. W bieżącym tygodniu zbiera się na pierwszą sesję senat irlandzki, powołany do życia na

(Dalszy ciąg ze strony 4tej.)

Brak inżynierów, jaki odczuwa przemysł obecny i jaki coraz bardziej będzie odczuwał w miarę swego rozwoju, da się pokonać przez zwiększenie liczby studiujących oraz przez ułatwienie im warunków studiowania. Plan nasycenia przemysłu siłami inżynierskimi przewiduje się na lat 15, plan wykonania budowy na r. 1941, od którego początek się może nastąpić wzmożony ruch studiujących na wydziale mechanicznym. Podane przez prelegenta wykresy wskazują zastraszającą ciastność miejsc, uniemożliwiająca wzrost racjonalne studia. Dość wspomnieć, że istniejąca powierzchnia wynosi około 15 proc. w stosunku do potrzeb. Plan kosztów budowy przedstawia się następująco: ogólny koszt budowy wyniesie ok. 6.700.000 zł., przy czym komitet rozporządza sumą 650.000 zł. i posiada teren pod budowę. Referaty członków komitetu budowy: prof. Gudelera, prof. W. Mozera, prof. St. Łukasiewicza, inż. T. Włodka, uzasadniają konieczność budowy poszczególnych działów wydziału mechanicznego, zostały oddzielnie wręczone P. Prezydentowi R. P.

Po referatach p. min. Świętosławski zgłosił dyskusję, w której wzięli udział: p. wiceprez. spr. wojsk. gen. Aleksander Litwinowicz, który podkreślił ogromne znaczenie, jakie przywiązuje Min. Spr. Wojsk. do posiadania odpowiedniej ilości wykwalifikowanych sił inżynierskich dla zagadnień związanych z pomocą krajowi. Aby przysięść z pomocą młodzieży studiującej zarówno Ministerstwo, jak i podległe temuż fabryki ustaliły stypendia dla studentów za zobowiązaniem odpracowania przez tych, po ukończeniu studiów, podwojeniu ilości lat, przesłać za normalnym wynagrodzeniem. Ministerstwo zależy szczególnie na młodym nabywku, który chce pozyskać tak drogą, równocześnie zachęca inne resorty do zastosowania tego systemu.

P. prezydent m. Lwowa dr Stanisław Ostrowski podkreślił znaczenie akcji m. Lwowa, przywiązuje do rozbudowy Politechniki, jest najstarszą placówką polskiej kultury technicznej oraz wyraził gorące podziękowanie Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej za poparcie tej sprawy. P. dyr. inż. A. Kühn charakteryzował potrzeby naszego przemysłu co do inżynierów elektryków, przez przem. metalowego inż. Piotr Drzewiecki w zrozumieniu ważności tegoż zagadnienia obiecał poparcie tegoż przemysłu dla akcji komitetu budowy, prof. St. Łukasiewicz przedstawił wymogi co do rozwoju studiów lotniczych na wydziale mechanicznym. Inż. M. Poniedział imieniem stow. inż. mech. polskich wniósł prośbę do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej o poparcie zamiarów komitetu budowy.

W wyniku konferencji przyjęto następującą rezolucję:
Zebrani na Zamku Królewskim w Warszawie w dniu 27 kwietnia 1938 r. w obecności Pana Prezydenta Rzeczypospolitej prof. Ignacego Mościckiego, panowie ministrowie zainteresowanych resortów, przedstawiciele władz rządowych, przemysłu i nauki polskiej, po zapoznaniu się z programem zamiarów komitetu budowy wydziału mechanicznego Politechniki lwowskiej, uchwalają:

- 1) umożliwić spełnienie zamiarów komitetu budowy przez pomoc finansową ze strony rządu i przemysłu w wysokości potrzebnej do szybkiego zrealizowania budowy;
- 2) ułatwić w myśl zaleceń Pana Min. Spr. Wojsk. możliwość studiów na wydziale mechanicznym i elektrotechnicznym Politechnik przez stworzenie przez zainteresowane za-

Zmiana w mentalności angielskiej oceny Francji i jej dążeń

Londyn, 29. 4. (PAT) O przebiegu dzisiejszych rozmów angielsko-francuskich opublikowano następujący komunikat:

Premier Daladier i minister spraw zagr. Bonnet w towarzystwie ambasadora Corbin spotkali się dziś z rana z premierem Chamberlainem i ministrem spraw zagr. lordem Halifaxem na Downing-Street o godz. 10 min. 30. Rozmowy z przerwą na śniadanie trwały do godz. 16 min. 45. Osiągnięto całkowite porozumienie odnośnie wszystkich poruszonych zagadnień. Dalszy ciąg rozmów odbędzie się jutro o godz. 10 min. 30.

Paryż, 29. 4. (PAT) Pasa paryska, oczekując bliższych informacji o przebiegu i wyniku rozmów londyńskich, ogranicza się na razie do manifestacyjnego podkreślenia doniosłości wizyty francuskich mężów stanu i do wyrażenia dużego zadowolenia z powodu serdecznego przyjęcia ministrów francuskich zarówno przez czynniki oficjalne Anglii, jak i przez prasę.

Szeręg dzienników paryskich podkreśla

szehdona atmosferę, jaka otacza francuskich mężów stanu w Londynie i niespodziewanie duże zrozumienie angielskiego społeczeństwa i prasy dla polityki francuskiej i jej słowności w Europie. Szczególnie podkreślają dzienniki paryskie, że

zmiana, jaka nastąpiła w mentalności angielskiej, jeżeli chodzi o ocenę Francji i jej dążeń, jest niezwykła.

Przez tym prasa paryska stara się zaakcentować najważniejsze zagadnienia, będące przedmiotem rozmów francusko-angielskich.

Londyn, 29. 4. (PAT) Premier Daladier i minister Bonnet przybyli ok. godz. 19tej do zamku Windsor, gdzie będą gościć angielskie pary królewskiej. Do zamku przybyli wkrótce po godz. 19tej lord i lady Halifax oraz ambasador Francji Corbin.

Londyn, 29. 4. (PAT) Obrady ministrów francuskich i brytyjskich ciągną się dziś od godz. 10.30 do 16.45. W ciągu przeszło 6 godzin, wliczając to na śniadanie u premiera Chamberlaina, podczas którego dyskusje były kontynuowane, w sposób wyczerpujący omówiono dwie główne sprawy porządku obrad, a mianowicie porozumienie włosko-brytyjskie i wynikające z niego konsekwencje, oraz współpracy wojskowej między W. Brytanią a Francją. Omówienie sytuacji w centralnej Europie przesunięto na dzień jutrzejszy.

W pierwszej omawianej dzisiaj sprawie ministrowie francuscy wyrazili całkowitą aprobatę swego rządu dla polityki śródziemnomorskiej premiera Chamberlaina. Stwierdzono w sposób zgodny, że dążenie do porozumienia włosko-francuskiego jest pożądane.

W kwestii hiszpańskiej przedstawiciele rządu francuskiego wyrazili zgodę na formułę wycofania obcych ochotników w myśl projektu brytyjskiego.

Co do załatwienia kwestii uznania suwerenności włoskiej w Abisynii między Francuzami a Anglikami nie zachodzą najmniejsze różnice.

Co się tyczy współpracy wojskowej uzgodniono szereg spraw w zakresie

koordynacji wojsk lotniczych obu krajów.

Ze strony brytyjskiej wysunięty być miały w toku omawiania koordynacji obrony zastrzeżenia, aby ewentualne narady sztabów marynarki, wojsk lądowych i lotnictwa a także ekspedycje surowcowe odbywały się na pod-

Londyn, 29. 4. (PAT) Po powrocie z konferencji na Downing Street premier Daladier i minister Bonnet przyjeżdżają przedstawicielom prasy. Premier francuski oświadczył, że z wielkim żalem przyjął zobowiązanie co do dochowania tajemnicy w sprawie rozmów, prowadzonych z przedstawicielami rządu brytyjskiego. Jedyną co może ujawnić, to że we wszystkich doniosłych sprawach osiągnięto całkowite porozumienie.

Kreślą

Jutro w APOLLO najnowszy i najwspanialszy film dżunglowy
ZEMSTA TARZANA Dźwięki dżungli afrykańskiej.
Walki z dzikimi zwierzętami!

Polska weszła do szeregu mocarstw morskich

Berlin. Podpisanie brytyjsko-polskiego układu morskiego przyjęto w Berlinie z widocznym zainteresowaniem. Dzienniki widzą w fakcie podpisania układu potwierdzenie poważnego wysiłku Polski dla rozbudowy floty wojennej.

„Berliner Borsen Zig.” opatrzone depeszę swego warszawskiego korespondenta tytułem „Rozbudowa floty polskiej”. Kreślą nastroje floty, wskazu-

stawie hipotecznych planów obrony, a nie w odniesieniu do aktualnej sytuacji w Europie.

Premier Chamberlain uważa, że nie należy w stosunku do zagadnienia czesochowalskiego zwiększać szansa konfliktu, albowiem

w razie brożowego starcia między Czechosłowacją a Niemcami nawet gdyby Francja zdecydowała się przyjąć Czechosłowację z czynną pomocą, zanim pomoc ta nastąpi, Czechosłowacja zmalałaby się w stanie takiej porażki, że pomoc, jaką wówczas otrzymała, nie byłaby w żadnym stosunku do poniesionych już ofiar.

Pełne porozumienie

nie. Ze strony rządu brytyjskiego spotkało nas przyjęcie najbardziej serdeczne i — niewątpliwie — zrozumienie po raz pierwszy dla najbardziej istotnych spraw, w których nigdy dotąd nie osiągnięto tak pełnego porozumienia.

Ministrowie francuscy nie omawiali ze swymi kolegami brytyjskimi zagadnień finansowych, gdyż nie wchodzi one do oficjalnego programu narad.

zuje pismo, iż Polska przez układ ten po raz pierwszy weszła do szeregu mocarstw morskich. Około wzrostu jej potęgi, spodziewają się w Polsce, że Anglia wykaże obecnie większe zainteresowanie dla rozbudowy floty polskiej. Dziennik określa poza tym obecny stan floty polskiej oraz wysiłki czynione przez społeczeństwo dla tej rozbudowy.

Zjazd Str. Ludowego

Warszawa, 29. 4. (Tel. wł.—l. r.) W dniu 3 maja odbędzie się w Warszawie nadzwyczajny zjazd wojewódzki Stronnictwa Ludowego. — W tym samym terminie odbędzie się zjazd Zrzeszenia Inteligencji Ludowej. Poinformowani twierdzą, że obydwie te zjazdy wyszły do siebie wzajemnie delegacje.

WYROK W GŁOSNIE AFERZE

Brzeska, 29. 4. (PAT) Sąd apelacyjny zatwierdził dziś z niewielkimi zmianami wyrok pierwszej instancji w głosnej aferze oszukańczej Judki Barnata i towarzyszy. Jak wiadomo, głównym oskarżonym Judka Barnat położył samobójstwo. Henryk Barnat i Loewenstein zbiegli za granicę i są poszukiwani listami gończymi.

Sprawa posła Budzkiego w sądzie marszałkowskim

Warszawa, 29. 4. (Tel. wł.—l. r.) Dowiadujemy się, że do sądu marszałkowskiego wpłynęła sprawa posła Budzkiego. Wnioskodawcą podnosza przeciwko pos. Budzkiemu zarzut, który, gdyby się okazał prawdziwym, byłby jego dyskwalifikacją. Sprawa ta obudziła zrozumiałe zainteresowanie w sferach politycznych.

Nabożeństwo za spokój duszy Sp. K. Romera

Warszawa, 29. 4. (PAT) Dnia 28 b. g. o godz. 11 rano w tłumnie zapelnionym kościele św. Krzyża w obecności msgr. Cortesiego, nuncjusza apostolskiego, odbyło się uroczyste nabożeństwo załobne za spokój duszy sp. Karola Romera, ministra pełnomocnego, szefa protokołu dyplomatycznego M.S.Z.

Na nabożeństwie reprezentował Pana Prezydenta R.P. minister spraw zagranicznych Józef Beck. W nabożeństwie wzięli udział p. Maria Mościcka, szefem ministrów, korpus dyplomatyczny in corpore, wicemarszałek Senatu Baraski i Sejmu Podolski, wiceministrowie, liczące reprezentantów koleżeń z zmarłego z polskimi służbami zagranicznymi oraz liczni przedstawiciele władz cywilnych, wojskowych i społeczeństwa.

Zagadnienie zdrowia publicznego

Warszawa, 29. 4. (PAT) W dniu 28 bm. odbyła się w Ministerstwie Opięki Społecznej konferencja prasowa, poświęcona zagadnieniu zdrowia publicznego. Na konferencji tej podsekretarz stanu dr. E. Pietszyski w

duższym przemówieniu przedstawił licznym zebranymi dziennikarzom organizację i działalność publicznej służby zdrowia, plan jej rozbudowy oraz najważniejsze zagadnienia zdrowia publicznego w Polsce.

sorty odpowiedniej ilości studentów.

Rezolucje powyższe zostały przyjęte jednogłośnie, po czym p. minister Świętosławski zracumował wykładali konferencji, zachęcając komitet do równie zwr. jak obecni akcji. E. Minister W.R. i QP go

raz rektor Politechniki Lwowskiej dr A. Joszt imieniem Politechniki Lwowskiej wyrazili podziękowanie Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej za zaszczepienie posiedzenia swoją obecnością oraz żywe poparcie zamiarów komitetu budowy.

Z sali Kasyna i Kola Lit-Art

Niemieckie filmy amatorskie

Lwowski Tow. Fot. i Lwowski Klub Filmowy zorganizował w ostatnią środę pokaz, nagrodzonych na zeszłorocznej wystawie w Paryżu, niemieckich filmów amatorskich, które tutaj Klub Filmowy uzyskał w drodze wymiany od „Bund Deutscher Film-Amateur”.

Od pierwszego czasu odbywają się w wielkich miastach różnych krajów międzynarodowe konkursy na najlepsze krótkometrażowe filmy amatorskie. Udział w konkursie biorą filmy, które w wewnętrznej eliminacji danego państwa uzyskały pierwszą nagrodę. Tak nagrodzone filmy przydzielane są do odpowiednich grup, w obrębie których, przyszanowane zostają im przez członków jury miejsca, według ilości zdobytych punktów.

Na ostatnim konkursie międzynarodowym amatorskiej produkcji filmowej, które miały miejsce w Niemcym, II-gie Francja, III-cie Japonia.

Wśród grup, o których wyżej mówiliśmy, największym powodzeniem cieszy się grupa filmów o temacie regionalnym. Jest ona bezspornie najwznieślejsem polem dla popisu amatorskiej sztuki kinematograficznej, tak że względu na sam urok i czar każdej regionalnej krainy, jak i na bogactwo nieprzebrane pomysłów, których czerpać można bez końca, czy to z własnego na cel objektivu przyrodo, czy też, jeżeli chodzi o ludzi, ich życie i zwyczaje. W związku z tym zanotować wypada fakt, że nasz amatorski film p. n.: „Piekno nieśi Łowickiej”, otrzymany na paryskim konkursie międzynarodowym pierwszą miejsce w grupie filmów regionalnych.

Co się tyczy wyświetlanych na środowisku wicekraj filmów niemieckich, z przyczynnością stwierdzić należy ich wysoki poziom artystyczny. Opracowanie bardzo starannie, z dużą dozą bاینائیnie nie tadeńtej czy łatwej pomysłowości, zadziwiają nas szlachetnością kompozycji, oraz kulturalnego podejścia do obranego tematu. Charakter terystyczny w swej prostocie, lecz nie bałnelny amatorszczyźnie, był jak gdyby zaprzeczeniem dzisiejszego filmu dźwiękowego. Jeżeli więc, to właśnie tam, wśród tych amatorów, niedoświadczonych i często w operowaniu obiektywem, kryje się talent, który powinien kiedyś w przyszłości dokonać przewrotu w świecie kinematografii. Tu jest punkt wyjścia dla filmu eksperymentalnego; stąd by trzeba wykręcić na poszukiwanie nowych dróg.

Koniec systemu dzierżawy w teatrach miejskich Własny zarząd Magistratu

Ustąpienie dyr. Janusza Warneckiego i zaangażowanie do Lwowa dyr. Mieczysława Szpakiewicza z Wilna, kładzie szybki kręś t. zw. przesilenia teatralnego. Uważamy, iż decydują Magistralu, aby przejąć teatry pod własny zarząd, nie rozpisywać konkursu na dzierżawę, a przez to uniknąć wieloletniego kryzysu jest szustna i rozpadu. W ogóle system dzierżawy okazał się raczej niefortunny. Jakkolwiek wydawał się dla Magistratu wygodny, bo uwalniający go od bezpośredniej odpowiedzialności, Teatr pod wła-

snym zarządem będzie dla władz miejskich pewnym balastem, ale tylko pozornie, w rzeczywistości powinno to być ułatwienie i uproszczenie całej sprawy.

T. zw. przesilenia teatralne, wywołane konkursami dzierżawczymi, a trwające nieprawdopodobnie długo, de nerwujące publiczność i dające łatwy czynnikiem nieodpowiedzialnym — osławili Lwów w całej Polsce. Zgadzamy się z tym systemem uważamy za rzecz celową i dodatnią.

Jednym z ujemnych skutków długo-

trwałych przesileni teatralnych było to, że podczas przesilenia zmniejszała się frekwencja publiczności. Obecnie uniknięto wywołania kryzysowych nastrojów tymczasowości i balaganu. — Mamy nadzieję, że ten korzystny fakt wpłynie pozytywnie na zainteresowanie nie społeczeństwa dla teatru, który w ostatnich trzech miesiącach pracuje wzorowo i wystawa sztuki naprawdę dobrego widzenia. Dyr. Warnecki po pierwszych kilkunastu miesiącach porania się z trudnościami organizacyjnymi, rozwiniął obecnie całą swoją kunszt artystyczny, który warte po-
dziwiać.

Jak się dowiadujemy, pogłoski o przejściu J. Warneckiego na stanowisko wicekierownika Teatru Narodowego w Warszawie, są zbliżone do prawdy. Obecny wicekierownik zwołowej sceny polskiej, Wilam Horzycy, na obecną stanowisko kierownika Państwowego Instytutu Sztuki Teatralnej (P. I. S. T.). (int.).

Niemcy rozbudowują stacje telewizyjne

Praktyczne zastosowanie telewizji napatykalo początkowo na wielkie trudności. Pierwszym etapem było określenie „fotoceli”, przy pomocy której przemienia się światło w dźwięk elektryczny, drugim zaś — konstrukcję kamery, którą zbudował, tak że kształta organa elektryczne na wrażenia świetne. Ostatni krok stanowił t. zw. ikonoskop, dzięki któremu przenosić można z ulic i placów publicznych stacje przy zwykłym świetle dziennym, jak również i z sal — przy oświetleniu sztucznym.

Na podstawie tych wszystkich postępów, niemieckie władze pocztowe poczęły Telefunkenowi wybudowanie 3 wielkich stacji telewizyjnych: na najwyższym szczyście gór Harzu, na górze Brocken i na Feldbergu pod Frankfurtem m. N., oraz w Wirtelben pod Berlinem. W Berlinie budowany jest wielki gmach z licznymi studiami technicz-

ny, skład odbywać się mają transmisje. Program, nadany z Berlina i transmitowany do poszczególnych stacji, rozchodzi się w promieniu 100 km już zasłonięte próby nadawania audycji telewizyjnych z kongresu w Norymberdze do Berlina wypadły znakomicie i powodowały objęcie licznym „Fernsehtuben”. Dzięki dalszej rozbudowie sieci telewizyjnej, Niemcy staną się za kilka miesięcy pierwszym „krajem telewizyjnym” w Europie. Sieć telefonów telewizyjnych (widziny naszego rozmówcy) rozszerza się z Berlina, Lipska i Norymbergi na Monachium, Kolonii, Frankfurtu m. M. i Hamburg.

Pamiętaj codziennie o F. O. N.

Z wyświetlanych filmów najciekawszym był film nagrodzony na konkursie 1-szą nagrodą, p. n.: „Maski”, oraz barwny „Kaleidoskop”, którego tematem były kolory. Słabszym nieco, mimo bardzo pięknych i starannych zdjęć, był film rybaków, z tekstem pisanym w gwarze Plattdeutsch, jak rów-
nież filmy ze zwierzętami, którym brakowało tempa.

O tym, jak wygląda nasza produkcja filmu dźwiękowego, wiemy za-
naddo dobrze z kolekcji chęlibyśmy zobaczyć, jak przedstawia się nasz film amatorski. Skoro widzieliśmy zagranicę, czemu nie mielibyśmy zobaczyć i my: Polacy — in genere, Lwowianie —

in specie! Wspominam o tym dlatego, bo tak jak się okazało u nas, że pewnego czasu, że twórczość nasza, aby nabrać odpowiedniego „Amtskraftu” wysyła na jej conajedynę za granicę, po czym pyszna i już dostająca z wielo-
miliardem przydomkiem „reprezentacyjny, a”, powraca po długiej wędrówce, na wódr matrozawrotnego syna, na leno rodzinny, która nie bierze rozumie i dziwi się skąd to, to, tak nar-
gle podrosto i wysłuchachetialno.

Czekamy i chcemy zobaczyć we Lwowie jak najprędzej nasz amatorski film. (Nie musi być reprezentacyjny!)
zet-em

SOBOTA, 30 KWIEŹNIA
Godz. 6.15 Pięść: „Kiedy nane wstają zora”. 7.20 Gimnastyka. — 6.40 Pięty: 7.00 Dziennik poranny. — 6.15 Pięty: 8.00 Audycja dla szkół. — 11.15 Audycja dla szkół. — 11.40 Pięty: 11.57 Sygnal czasu i hejnał. 12.03 Audycja polidniowa. — 13.45 Lw. Koncert symfoniczny. 15.30 Wiadomości gospodarcze. — 15.45 Teatr Wyobraźni dla dzieci. — 16.15 Kapela ludowa Dzieciomistrzów. — 16.50 Pogadanka aktualna. — 17.00 „Gdy demony grasowały po świecie”, fioleton. — 17.15 Piesni ludowe z XVIII wieku. — 17.50 Następnego: 18.00 Wiadomości sportowe. — 18.10 Lw. Wyjście z koncertu. — 18.15 Lw. Wyjście z koncertu. — 18.15 Lw. Program na jutro. — 19.00 Audycja dla Polaków za granicą. — 19.50 Pogadanka aktualna. — 20.00 Raz — to ma być — wspomnienie muzyczne z kwietnia. — W przewide Dziennik wieczorny i Pogadanka aktualna. — 21.00 Konkurs Chórów Regionalnych. — 21.25 Lw. Wyjście z koncertu. — 22.30 Dziennik wieczorny. Przegląd prasy i Komunikator. — 23.00 Lw. Muzyka taneczna.

AUDYCJE ZAGRANICZNE:
16.30 Rzym. „Turandot” — Pucydniog.
20.15 M. Ostawa. „Gejsza” — operetka Ionesa.
21.00 Rzym. „Błogosławiony maseur” — operetka La Lehara.

ALL i RUDO 23

Autorzyzwany przekład H. Bukowskiego

Nagle napelniała ją gwałtowna radość. Wszystko im nie śmiało się: twarz, ręce, nogi, cała skóra. Opadła się o pień drzewa, pochylała głowę i z pod oka patrzyła na mnie. Stalem przed nią. W cieniu drzewa podobna była egzotykanemu zwierzęciu, ukrywającemu się w lesie z trwogi przed myśliwym.

— Chodźmy już — powiedziała i przez las wróciłami do wielkiego ogniska. Po drodze przypomniała sobie coś. Stanela i mrugając powiekami, spojrzała na księżyc.

— Ale w jakiej sytuacji będą się wychowywały nasze dzieci? — zapytała zatroskana.

Z całą pewnością w wierze bardzo dobrej i sympatycznej, — odrzekłem wyjąjąco.

Patrzyła na mnie nieufnie przez chwilę, milcząc. Wreszcie rzekła ze smutkiem:
— Czy nie jestem za stara dla cie-

bie? Już wkrótce będę miała siedemnaście lat. Tvoja przyszła żona powinna teraz mieć lat dwadzieścia.

Uspokoiłem ją. Nie, na pewno nie jest za stara. Może tylko za roztropna. Bo nie wiadomo, czy roztropność zawsze jest zaletą. Może na wschodzie wszyscy zbyt wrocznie dostrzegamy i starzejemy się: stajemy się roztropni. A może wszyscy jesteśmy niemądzy i proci. Nie wiedziałem tego. Drzewa oszalały mnie. Nioce wprawiała w zakłopotanie, oszalały mnie blask oddległego ogniska, a najbardziej mnie szaleł się sam, bo może zbyt wiele wypłynęło młodego wina i jak rozbójnik pustynny waleń w ichym ogromie dżungli.

Nino co prawda nie wyglądała jak ofiara rozbójnika pustynnego. Patrzyła przed siebie spokojnie, pewnie i owarcie. Wszędzie ślady łez, śmiechu i kłówej tęsknoty zatarły się, gdy

znaleźliśmy się ponownie u źródła Pechupiru. Nikt nie zauważył naszego zniknięcia. Usiadłem przy ognisku i naraz uczulem, że wargi palą mnie. Napelniliem szklankę wodą ze źródła i popieszczenie wypłynę. Odejmując szklankę od ust, spotkałem się ze spożeraniem Melika Nacharariana, który patrzył na mnie uważnie, życzliwie i nieco pobłaźliwie.

ROZDZIAŁ VII

Leżałem na sofie, na tarasie małego domu i marzyłem o miłości. Była zupełnie inna, nie powinna była być. Od samego początku była inna. Nie spotykałem się z nią w studni, przy czepieniu wody, lecz w ulicy Nikolaiewskiej, gdy szła do szkoły. Dlatego też moja miłość była inna, nie miłość mego ojca, dziadka albo stryja. Miłość człowieka wschodu zaczyna się u studni, u małej, duche szmerzącej studni wiejskiej, albo u dużej, śpiewnej fontanny bogatego, obfitującego w wodę miasta. Co wieczora dziesięćta idą do studni, niosąc na ramionach wysokie, gliniane dzbanki. A w pobliżu studni siedzą w okrag młodzi chłopcy, wcale nie zważając na przechodzące dziewczęta. Gawędzą o wojnie i rozbójni. Dziesięćta noweli napelniała dzbanki

i powoli wracają. Jeden z dzbanków jest ciężki. Jest po brzegi napelniony wodą. Aby się nie potknął, dziewczęta odrzucają zastony i skromnie spuszcza oczy.

Co wieczora chodzą dziesięćta do studni. Co wieczora siedzą opodal chłopaki. Tak zaczyna się miłość na wschodzie.

Przypadek, od niebieszczu, jedna z dziewcząt podnosi oczy i zwraca spojrzenie w stronę mego przyjaciela. Ale on tego nawet nie widzi. Tyłko, gdy dziewczyna wraca, jeden z nich odwraca się i patrzy w niebo. Czasami przy tym krzyżują się jego wzrok z wzrokiem dziewczyny. Ale nie zawsze. Wówczas nazajutro ktoś inny dowiada na jego miejscu. Gdy spojrenia sjeżdża już dot spotykają się kilkakrotnie u studni, wówczas wszyscy wiedzą, że miłość się zaczęła.

Reszta przychodzi sama. Zakochany błąka się po okolicach miasta, śpiewając ballady, podczas gdy jego rodzina targuje się o posag, a matryja ludzka wypylają, lit nowych wojowników młoda para powoła do życia. Wszystko jest proste, każde spełnienie jest z góry określone i uregulowane.

(C. d. n.)

Rachunek sumienia kupiectwa lwowskiego

Doroczne Walne Zgromadzenie Kongregacji Kupiectwa we Lwowie

W czwartek odbyło się we Lwowie doroczne walne zgromadzenie Kongregacji Kupiectwa, będące prześlaniem pracy organizacyjnej kupiectwa lwowskiego na podniesienie i rozwinięcie stanu kupiectwa. Tegoroczne walne zgromadzenie tej instytucji zadłużyło na tym większą uwagę, że przybyli na nie delegaci z miast prowincjonalnych: Stanisławowa, Przemyśla, Jarosławia, Borsławia, Stryja i Brodów, wskutek czego było ono rodzajem zjazdu kupiectwa malopolskiego. I ten charakter zebrania podkreślił przewodniczący Kongregacji prezes Jan Kanty Pfau, który w serdecznych słowach powitał delegatów poszczególnych środowisk.

Zebranie zgłosił prezes Pfau, składając słowa wspomnienia członkom zmarłym w r. 1937. Niestety liczba zmarłych stanowiła drugą listę, świadczącą, że śmierć wśród członków Kongregacji zrobiła w ubiegłym roku poważną szczybę. Pamięć zmarłych uczcił też broni prezydent powstanie.

Po odczytaniu i przyjęciu do wiadomości protokołu z walnego zgromadzenia za rok 1936, nastąpiły obywatelskie sprawozdania Zarządu.

Prezes Jan Kanty Pfau nawiązywał w ogólnym zarysie działalność Stowarzyszenia zarówno na terenie ogólnopolskim, jak i na terenie lwowskim i malopolskim.

Wskazując na współpracę Kongregacji z Lwowem w działalności ogólnopolskiej, to tutaj na pierwszy plan wysunął należy udział kupiectwa polskiego w Kongresie Kupiectwa Chrześcijańskiego w Warszawie. Jak wiadomo, kongres ten był pierwszym tego rodzaju wydarzeniem w dziejach handlu polskiego, a waga jego dla gospodarki narodowej, podkreśliła obecność na nim najwyższych czynników państwowych, a w szczególności Pana Prezydenta Rzeczypospolitej. Kupiectwo lwowskie brało czynny udział w organizacji Kongresu, a m. in., prezes Kongregacji p. Pfau zasiadał w Komitecie Pracy, który przygotowywał materiał do obrad. Jednym z najważniejszych wyników Kongresu, było powołanie przez miarodajne czynniki m. in. dzymistralnej komisji dla realizacji uchwał Kongresu, co znówu jest do wiedzi, że czynniki rządowe w pełni rozumieją konieczność rozwoju polskiego handlu.

Kongres Kupiectwa Polskiego był dziełem Naczelnej Rady Kupiectwa

Polskiego, która od szeregu lat rozwijała i rozwija zdecydowanie akcję w kierunku polepszenia bytu kupiectwa polskiego. Rezultatem tych zabiegów jest oparcie handlu o zdrowy kredyt oraz działalność przygotowująca ustawodawstwo chroniące niektóre gałęzie handlu przed niepowalnymi czynnikami, dalej akcja w kierunku zainicjowania świadectw przemysłowych czyli t. zw. patentów. Jeśli idzie o te ostatnią sprawę, to jak wiadomo, patenty zostały zastąpione t. zw. kartami rejestrowanymi, które okazały się potrzebne, aby ze względu na obowiązki składania przez kupiectwo pewnych opłat na rzecz samorządu gospodarczego (Izby Przemysłowej) i szkolnictwa zawodowego go. Są jednak obecnie czynione starania, aby i ten sposób finansowania samorządu gospodarczego został zmieniony.

Za tę intensywną i skuteczną pracę naczelnych władz kupiectwa polskiego — kupiectwo lwowskie składa im serdeczne podziękowanie.

Jeśli idzie o sprawy lokalne, wzgl. organizację kupiectwa lwowskiego i malopolskiego, to rok 1937 stanowił tu taj nowy wielki krok naprzód. Przede wszystkim wzrósł liczbę członków: — 441 we Lwowie i 618 w oddziałach na prowincji, czyli razem około 1.100 kupców zorganizowanych w tej Kongregacji kupiectwa, w promocyj i energicznych kierownictwach Kongregacji świadczą następujące cyfry: W r. 1937 wysłano 2.641 listów, gdy w roku 1936 wysłano ich 1.841. Odbyło 97 posiedzeń prezydium, 10 posiedzeń wydziału, 38 posiedzeń sekcji, 35 posiedzeń komisji kredytowych.

Akcja kredytowa przebiegała poważnie: rozporządzone po ostatnim die 391.650 zł. kredytów przyznanych przez rozmaite instytucje do tego powołane, z własnych zaś funduszy udzielono pożyczek na kwotę 40.000 zł. szereg rozmów nadano między kupców zrzeszonych w Lwowskiej Kongregacji Kupiectwa 430.560 zł., co stanowi olbrzymi postęp w porównaniu do lat ubiegłych.

Stwierdzić jednak zauważył prezes Kongregacji, że wynikami tymi nie na leży się zadowolić, a to przede wszystkim dlatego, że stopa procent, jest za wysoka. Należy więc poczynić starania o jej obniżenie, względnie o otrzymanie odpowiedniej rekompensaty w formie odpisów kapitału.

Na szczególne uznanie zasługuje także, że płatność pożyczek przez kupiectwo jest znakomita, bo wynosi 99 procent z ulamkami. Stanowi to dowód solidności naszego kupiectwa.

Członkowie Kongregacji Kupiectwa zasiadający w radach rozmaitych instytucji, poczynili starania w kierunku wyzyskania i innych źródeł pomocy finansowej dla kupiectwa. Swoje zaangażowanie we Lwowie i w powiaty dla popierania handlu i przemysłu, zorganizowany przez Zarząd Miasta, czasy wojenne i powojenne fundusz ten całkowicie zużył. Obecnie uczyniono no pierwszy krok w kierunku reaktywowania tego funduszu, mianowicie Gmina m. Lwowa zgłosiła się wstać już w bieżącym roku do budżetu nadzwyczajnego kwotę 15.000 zł. przeznaczoną na odbudowę tego funduszu. Fundusz ten ma osiągnąć kwotę 200 tysięcy zł i odsetki z niego będą zużywane na popieranie kupiectwa i przemysłu.

Nie należy również zapominać o akcji pomocy finansowej, zorganizowanej przez Miejską Komunalną Kasę Oszczędności o okazji jej jubileuszu.

Kończąc swe sprawozdanie prezes Pfau podkreślił również doniosły fakt zorganizowania w obrębie Kongregacji Koła Pfau, które dzisiaj liczy 100 członków. Ta komórka organizacyjna ma duży wpływ na ożywienie życia towarzyskiego w Kongregacji, a ponadto członkinie Koła Pfau reprezentują kupiectwo polskie w rozmaitych organizacjach kobiecych.

Sprawozdanie precesa Pfaua przyjęte zostało przez walne zebranie hucznymi oklaskami.

Z kolei nastąpił sprawozdanie poszczególnych sekcji i sprawozdanie finansowe. Niestety szczerze ramy sprawozdania dziennikarskiego nie pozwalają na obszernie referowanie spraw, w których i dużych wyników pracy jednego jednak faktu nie możemy tutaj pominąć, a mianowicie działalności sekcji szkolnej, powołanej do pracy nad dokształcaniem młodzieży handlowej i kupiectwa. Względnie działalność kupiectwa lwowskiego w kierunku fachowego wykształcenia kupiectwa, stanowi jej najchlebniejszą kartę i służy dziś za wzór dla analogicznych poczyną w innych dzielnicach Polski. Doskonałe wyniki działalności sekcji szkolnej są zaśługą w pier-

wszym referacie dr. Władysława Barwińskiego.

Z innych imprez Kongregacji Kupiectwa na uwagę zasługuje akcja zmierzająca do zebrania funduszu na budowę względnie zakupno własnego domu. Dział funduszu ten osiągnął poważną kwotę 57.000 zł.

Nad złożonymi sprawozdaniami wywodziła się dyskusja, w czasie której mowy z jak największym uznaniem wyrażali się o dotychczasowej działalności Zarządu. To też zarówno wiosek komisji rewizyjnej o udzielenie absolutorium i wniosek o udzielenie podziękowania, zostały uchwalone jednogłośnie.

Przy wnioskach i interwencjach zgłoszonych szereg wniosków i rezolucji, z których na szczególne podkreślenie są: klęska wniosek Aleksandra Krawczyńskiego, wzywającego kupiectwo polskie do utrzymania stosunków handlowych z kupiectwem polskim i składania całego społeczeństwa polskiego podziękowanie za żywcie ustosunkowanie się do spraw polskiego handlu.

Mgr. Józef Lewicki zgłosił wniosek treści następującej: Stwierdzając, że obecna wytrzymała walka o narodowe handlu wymaga zorganizowania całego polskiego kupiectwa w szeregach jednej organizacji centralnej, Walne Zgromadzenie Członków Kongregacji Kupiectwa przedkładał starania zmierzające do połączenia Kongregacji Kupiectwa ze Stowarzyszeniem Kupców i Przemysłowców Polskich.

Wnioski te uchwalono jednogłośnie. Walne Zgromadzenie zakończyło się w pełnym duchu nocy.

Złóż grosz
na F. O. N.

Prze moje słuchawki

„GDYBY ORŁEM BYĆ...”

Jeszcze żadna z ziem polskich nie przemówiła przez mikrofon na całą Rzeczpospolitą tak silnym i pięknym akordem, jak Podole ostatnim niedzielnym. Bogaty, przebiegły program audycji tej tamopolskiej składał się z tak różnorodnych motywów i tonów, że bynajmniej nie był słuchacz, a dał mu nadzieję najbardziej wrażliwe wszystkiego, co charakterystyczne naszego południowo-wschodnią dzielnicę.

Stworzony specjalnie sygnał tamopolski, oparty na ostatnim refrenie pieśni o dźwięk Gdowskiego „Gdyby orłem być”, sugerował słuchaczowi tęsknotę za Podolem, który, podsycając poezję, śpiewem, muzyką, historią i barwnym obrazem kolorytu lokalnego, nie opuszczała go przez cały czas trwania „Dni radiowych Tamopola”. Do sukcesu imprezy przyczynił się nie mało szczęśliwy wybór dobrych mówców z terenu podolskiego, jak również doskonała organizacja techniczna audycji, transmitowanej z sali tamopolskiego zamku. Na początku programu p. in. Różgłosi historyk Juliusz Perzyski przedstawił podziwianie mówców polskim i nawiązał wtytuł Lwów Bur-

mistrz miast: Tarnopola, Złoczowa, Brodów, Buczacza, Czortkowa, Brzeżan, Trembowli, Zbaraża, Zaleszczyk.

Utrójmyś potem Podole czynna powoła, dla których ziemia ta była świątynią ojczyzny: Adama Paygerta, Maurycego Gdowskiego, Kornela Ujerskiego, Wincentego Pola. Uroczystość przedgł, zastawiony przez prof. Fr. Machalskiego, kończył obrazek jednego z najmłodszych plewów kraju, Jarów i czarnozemiu — Stanisława Rogowskiego.

W transmisię niedzielną oddano głos prawie wyłącznie stolicy Podola, Tarnopolowi. Jako władzę tej ziemi przemówił wojewoda Tomasz Malicki. Przypomnił namoła zniszczenie wojenne dzielnicy i podniósł jej dzielne dźwignie się przy ofiarnej wysiłku społeczeństwa i udział ludu. Wskazał na odbudowę i ulepszenie, powstają nowe instytucje gospodarcze i arterie komunikacyjne, rozwija się rolnictwo, pracują wytwórnie samorządu. Obraz ten uzupełnił odczytyt inż. J. na Ciborowskiego i inż. W. Dolegowskiego na temat rolnictwa Podola.

W przesłoto Tarnopola i na jego dziejsze ulice wprowadził nas dr Adam Paygert w rozmowie z p. Kasimierzem Wajdą, który rozstrzygał swe obojętne spektrum na barwnie i żęcznie prowadzoną konferencję. W kazał w czasie nadobieżności z kościoła O. O. Dominikańców w Tarnopolu o. Górniewskiego podkreślił rolę Podola, jako przedmurza Polski i chrześcijaństwa.

Stukę Podola reprezentował chór „Bard”, bardzo dobrze zgrany i posiadający solistę z nader wybitnym talentem, p. Stanisława Gajdę, chor. Tw. Oratoryjny, orkiestra symfoniczna Tow. Przyjaciół muzyki i orkiestra wokalna. Zespół wykonał mało znane oratorium wielkopolskie kompozytora lwowskiego i podolskiego go, Antoniego Ujerskiego: „Eli, Eli, lama sabachthani”. Audycja prowadzona przez O. Fabiana Madurę czyniła głębokie wrażenie.

Humor, importowany ze Lwowa, wystąpił w „Podwieczniku tamopolsko-lwowskim” pod egidą p. Wiktoru Budzyskiego. Prym dźwierzili Szczępko i Tonko swą leką historią Podola, w której było kilka doskonałych dowcipów. Produkcjom artystycznym dodał barwy lokalnej występ dwóch podolskich cybaliistów. Obok tego zapomnianego, a tak cieka-

wego instrumentu wprowadzono do audycji dudy, jeszcze bardziej związane z Podolem. Na wieczorne świętowanie wypłynął autentyczny lirak, śpiewając ślimy historyczną na ile brzęczącą liry.

Ta wieczorna, uświetniona ludowymi obrzędami wyprzedzania niedzieli, w końcu zimy, wyprzedziła czesiochów łuk, jaka jednak dała się odrzucić w audycji — zbyt słabo uwzględnienie folkloru podolskiego. Nie mógł go zastąpić chór z Łowem, który był miły i dobry, ale śpiewał tylko ludowo, przeważnie zachodnie. Toteż mury i oberki rozlewały się w ustach śpiewaków i śpiewacek podolskich w powolne tempo, a skłonność ich do przeszczenia zdawała się prosić o jakąś dźwięk czy szumkę ruska w tłumaczeniu polskim a choćby w oryginalnym. Program lwowski w tygodniu świat obłąkał greckiego przedawcy, byłby to nado audycjami ukraińskimi, natomiast zapomniano o nich zupełnie w Dniach Tamopola.

By nie zakończyć uwagi ujemną, godzi się jeszcze przypomnieć, iż w audycji młodzieży tamopolskiej, która dała udane recytacje solne i zbiorowe, we podkreślające momenty bohaterstwa i liryczne Podola.

DZIEŃ GOSPODARCZY

Dodatni wpływ polityki brytyjskiej na nastroj światowego rynku zbożowego

Międzynarodowy rynek pszeniczny był od szeregu tygodni widownią coraz słabszej tendencji cen porównywalnych z rynkami światowymi a także i polskim. W tygodniu światowym nastroj giełd nagle poprawił się pod tym względem, że spadek cen został zahamowany. Powodem tego nie były nowe cyfry statystyczne, czy też pogorszenie się widoków na przyszły wynik urodzajów w północnej półkuli w 1935 r., ale hamulec dla fali zniżkowej była polityka gospodarcza Anglii po austriackim Anschlussie.

Polskie złoła kupuje cała Europa

Z okręgu Izby Przemysłowej i Handlowej w Wilnie wywóz ziół leczniczych wyniósł w marcu b. r. około 25.500 kg. Krajami odbiorczymi były: Anglia, Austria, Belgia, Czechosłowacja, Francja, Lotwa i Niemcy. Popyt na rynkach zagranicznych jest obecnie stosunkowo słaby, gdyż importeryzujący się z zakupami w oczekiwaniu na nowe zbiory. Tendencja cen — zniżkowa.

WAZNE DLA FIRM POZOSTAJĄCYCH W STOSUNKACH HANDELWYCH Z RUMUNIA

Z dniem 8 b. m. zostało w Rumunii utworzone Ministerstwo Gospodarki Narodowej, które objęło agendy Ministerstwa Przemysłu i Handlu, oraz Spółdzielni, a także Głównego Instytutu Statystycznego i Urzędu Zbożowego (we wszystkich sprawach dotyczących wywozu zboża).

Na czele nowego Ministerstwa stanął p. Miha Constantinescu, zachowujący nadal swój urząd Gubernatora Banku Narodowego Rumuńskiego.

RUDA Z AFRYKI POŁNOCNIEJ

Dnia 11 b. m. weszli do portu gdańskiego jugosłowiański statek „Kostrena”, który przyniósł ładunek około 4100 ton rudy żelaznej, pochodzący z Afryki północnej.

WYCIĘCZKA SPÓŁDZIELCÓW JUGOSŁOWIAŃSKICH DO POLSKI

Na zaproszenie zarządu głównego Związku Spółdzielni Rolniczych i Związku Gospodarczego, przyjeżdżają do Polski w maju b. r. odwoli działacze spółdzielców jugosłowiańskich w liczbie 30 osób. Uczestnicy wycieczki zwiedzą w ciągu 12 dni: Kraków, Marok, Handlowicę, Warszawę, Sochaczew, Łowicz, Żychlin, Kutno, Gdynię, Poznań i Katowice.

Anglia w ciągu paru tygodni zakupiła 200.000 ton różnych gatunków pszenicy z Australii, U. S. A., Argentyny i Kanady.

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że pomimo chłonności rynku angielskiego — zakup 200.000 ton w ciągu 2 tygodni byłby nieuzasadniony, gdyby nie zasływe wypadki, które skłoniły Wielką Brytanię do tworzenia rezerw zbożowych. Pod tym względem jednak poglądy w Anglii są podzielone. Wierzą w pewnych kółkach rządowych, że jeżeli za potrzebne stworzenie narodowej rezerwy zbożowej dla młynów — to inni politycy są zgola odmiennego zdania i twierdzą stanowczo, że dowód z Kanady nawet w czasie wojny jest zawsze zastępowy.

Na konferencji, która się odbyła w Sidney w Australii, sir Reginald Dorn Smith wygłosił dość sensacyjny opinie, że Anglia w dalszej przyszłości stawia na pierwszym planie produkcję Metropoli, na drugim produkcję Dominów. Niemniej jednak Anglia nie może zamknąć się w granicach swego Imperium i stosunki międzynarodowe zmuszają ją do importu pewnych ilości produktów rolnych z innych krajów, a w pierwszej linii z Danii, Holandii i Argentyny.

Mowa ta była pewną przestrożą dla rządów Australii, aby swoje natarczywe próby opanowania rynku angielskiego nie wywołały derutę cen pszenicznej na najważniejszym rynku zbytu.

Ten sam rzecz spowolniał nieznacznie wzrost cen w Liverpoolu w okresie 7—24 kwietnia, oraz stabilizacja cen pszenicy w Rotterdamie.

Na usposobienie rynku holenderskiego wpłynęła także słaba podaż pszenicy z Rosji.

W Ameryce ceny pszenicy nie uległy zmianie. Spodziewane urodzaje obliczane są na 20 milionów ton. Zaspasy są natomiast b. poważne i wynosi obciążenie 34 milionów ton pszenicy, podczas kiedy w ubiegłym roku w dniu 1 kwietnia wynosiły tylko 1,96 milionów ton.

Wysokie Roosevelta polegają na prze prowadzeniu planu obniżenia obszaru zasiewu jara pszenicy. Jednakże trudno powiedzieć dziś, czy ta akcja ma powodzenie, gdyż spoczywa ona w ręku Związku farmerów, od których dobrej woli będzie zależało jej powodzenie. W każdym razie pomimo, że w Kanadzie nadobór zapasy pszenicy są mniejsze niż w ubiegłym roku, nastroj rynku północno-amerykańskiego był jednolity — w tygodniu światowym objawienie i pewna wyższość, po świętach tendencja lekko zniżkowa. W Buenos Aires obserwowano

można było także pewną wyższość, co wpłynęło na energiczne przygotowania do siewów i powiększenie powierzchni pod pszenicę. Budują się wewnątrz kraju elewatory, które miały być wykończone w najbliższych latach. W najbliższym roku jest projektem handlu wymiennym z Rzeszą Niemiec na artykuły przemysłowe.

W Rumunii nastroj giełd zbożowych jest dość niejednorodny. Zachodzi obawa straty wiedeńskiego rynku z powodu Anschlussu. — Susza i dotkliwe chłody wiosenne wpłynęły na pogorszenie stanu oziminy. Liczą się z tym, że kontyngent eksportowy do końca kampanii nie przekroczy 100.000 ton. Rumunia prowadzi w dalszym ciągu chaotyczną politykę agrarną, która znowu za znalazła wyraz w obniżeniu premii wywozowej z 7.000 lei na 4.000 za ton, co wplynie oczywiście hamując na wywozie pszenicy, której dywizy odbiorcą są Niemcy, podczas kiedy w ubiegłym roku wywoziła 133.000 ton, pomimo to, że urodzaj w 1937 r. był o 77.000 ton niższy niż w roku uprzednim. W kwietniu zaczęły się także spadki eksportu z Bulgarii i osiągnięcia cen wyniosła przeciętnie 19 zł. za 100 kg.

W Jugosławii panowała tendencja moczna, pomimo niewielkich zakupów dokonywanych przez „Prizad”, natomiast krajowe młyny zakupowały większe ilości, wskutek czego i zmiana wiodła na urodzaj również pogorszyła się i wpłynęła na osłabienie podażi. Ceny za pszenicę utrzymują się na poziomie wyższym od cen światowych.

Na węgierskim rynku panuje cisza z powodu wyczerpania kontyngentu sprzedaży dla Austrii. Tęcza się rokowania z Rzeszą na sprzedaż do Austrii maki. Trudności wewnętrzne wpłynęły na zupełne zaniechanie terminowych sprzedaży.

Na polskich rynkach zbożowych należy zanotować podczas świat lekko wyższe pszenicy i wydzielanie wyższe cen żyta, podczas kiedy ceny owsa i jęczmienia utrzymują się na dotychczasowym poziomie. Odczuwają się porywy w sferach rolniczych żądających przywrócenia premii zbożowych — ze względu na obawę, że w nową kampanię będziemy ze starymi zapasami. Rzeczywiście otwarcie granicy na wywóz zboż nieznacznie się przyczyniło do ożywienia eksportu, jednakże pewnie nie było wystarczające, szczególnie i tak i okoliczność może służyć słusznym argumentem dla niepowodzenia premii wywozowych dla zboża pod warunkiem zaniechania premii na i produkcji zwierzęcej.

Winnym pamiętać, że przy stosowaniu polityki dumpingowej możemy być bardzo łatwo przeliczowani.

KONSTANTY ZEBROWSKI

Rząd Meksyku odmawia uznania tezy angielskiej

Meksyk, 29. 4. (PAT). W odpowiedzi na drugą notę protestacyjną Wielkiej Brytanii w sprawie wyłączenia towarów naftowych, rząd Meksyku odmawia uznania poglądu rządu angielskiego, który oświadczył, iż działają w imieniu „Mexican Eagle Company”, lecz w imieniu akcjonariuszów.

Nota meksykańska, podpisana przez

prezydenta Cardenas oświadcza w końcu, iż rząd Meksyku pragnie, jak nikt inny załatwienia sprawy i domaga się od wspomnianego towarzystwa wysłania swych przedstawicieli do ustalenia wysokości i warunków spłaty odszkodowania. Przed wypełnieniem tego ostatniego warunku nie w tej sprawie nie może być uczynione.

WALUTY

Belgię belg. 89,52 — 89,05, dolary amer. 324, 52 — 326,12, dolar kan. 526 1/2 — 524, 1/2, franc hol. 295,64 — 293,00, frank franc. 16,80 — 16,10, fr. szwaj. 122,20 — 121,40, funty ang. 26,50 — 26,34, guldeny 100,025 — 99,75, kor. czeskie 14,00 — 13,80, kor. duńskie 118,35 — 117,50, kor. norw. 133,18 — 132,20, kor. szwed. 136,69 — 135,70, liry włoskie 23,70 — 22,80, marki 104, 117,5 — 117,00, marki niem. 106,00, marki aust. 106,00, marki srebrne 117,00 — 112,00, Tel Aviv 26,20 — 25,95.

PAPIERY POKREWNE

4 i pół wełny 62,25 i 62,35, 1 i 1/2 63,50 — serie niemieckie, 3 inwest. 2 i 1/2 82,25 — serie niemieckie, 5 konwersyj 80,00, 4 premi, dol. niemieckie, 4 konwersyj 82,25 — 82,50, 62,25.

Tendencja nieco słabsza.

AKCJE

Bank Polski 115,00, Cukier 35,00, Lipiec 70,00, Miedź 37,25, Starochwist 37,75, Zyrardów 57,00.

Tendencja nieco słabsza.

DEWIZY

Belgia 89,30 — 89,52 — 89,08, Berlin 213,07 — 213,01, Głęboki 100,25 — 99,75, Amsterdam 294,00 — 295,64, 293,65, Kopenhaga 118,05 — 118,35 — 117,75, Londyn 26,45 — 26,50 — 26,36, N. York 327 1/2 — 328 1/2, kable 530 — 531 1/4 — 528 3/4, Oslo 133,18 — 132,20, Paryż 164,00 — 166,00, Sztokholm 136,35 — 136,69 — 135,01, Zurich 121,90 — 122,20 — 121,60, Mediolan 27,99 — 27,85, Helsinki 117,00 — 117,5 — 116,07, Montreal 52,14 — 52,5 3/4, Tel Aviv 26,40 — 26,36.

Tendencja przeważnie utrzymana.

GIEŁDA PIENIĘŻNA

Obroty w listach 24, proc. Akc. Banku Hipot. po zł. 61, 5 proc. Tow. Kred. i M. do zł. 61, 5 proc. Banku Polskiego zł. 115 bez tawary.

Tendencja utrzymana.

GIEŁDA ZBOŻOWA

Pszenica obrot 605 ton, tend. zniżkowa. Ojciec obrot 615 ton, tend. zniżk. Jęczmień obrot 450 ton, tend. spokojna. Owies obrot 40 ton, tend. spokojna. Obrot ogólny ton 2.609.

Pszenica czarno. jednol. 25,25 — 25,30, zbier. 24,25 — 24,50, biała jednol. 25,75 do 26,00, zbier. 24,75 — 25,00, 24,75, 1 standard 18,75 — 19,00, 11 standard 18,00 — 18,25, Mąka pszenna razowa 0,65 proc. 29,75 — 30,25, żytnia razowa 0,65 proc. 22,30 — 23,00.

Inne kurcy niezmienione.

Ceny loco wagonów Lwów.

WYDAWNICTWA GOSPODARCZE

Ulgi podatkowe

Ulgi podatkowe, które dotyczących były rozstrzygnięto w kilku odrębnych ustawach, zostały skodyfikowane w jednej ustawie ogłoszonej w Dzienniku Ustaw dnia 15 kwietnia b. r. pod nazwą „Ustawa o Ulgach inwestycyjnych”.

Nowa ustawa obejmuje ulgi dla C. O. P., ulgi dla województw wschodnich, ulgi dla wiertnictwa naftowego, ulgi dla kopalnictwa rud, ulgi dla na-byciów akcji i udziałów nowo zakładanych spółek o specjalnym celu, ulgi dla nowo wznoszonych budowli, ulgi dla nabywców pojazdów mechanicznych i d.

Ustawę tę wydał w osobnej broszurze księgiarstwo W. Wilak w Poznaniu. Znaczący należy, że broszura ta oprócz tekstu ustawy, podaje obszerny „Zarys ustawy o ulgach inwestycyjnych” oraz skorowidz. Niska cena zł. 1,20 ułatwi nabywcę broszury zainteresowanym.

JUNACY SPÓŁDZIELCAMI

W roku ubiegłym działają na terenie Junaków Hufców Pracy 33 spółdzielnie spożywców, z których większość posiada po kilka filii. Junacy mają możliwość dołączania do spółdzielni, które dają im pomoc w „Spolem”. Od 4 b. m. odbywa się kurs spółdzielczy dla junaków w Warszawie, na zakończenie którego odbędzie się wycieczka do „Spolem” dla zapoznania się z gospodarką i obrotem tej instytucji.

Udział Polski w narodowej wystawie kanadyjskiej

Warszawa, 29. 4. (PAT). Chcąc ułatwić szerszą penetrację towarów polskich na rynek kanadyjski, Państwo w zorganizować zbiorowy udział firm polskich w narodowej wystawie kanadyjskiej w Toronto, która odbędzie się w czasie od 26 sierpnia do 10 września b. r.

Chcąc jak najbardziej uproszczyć udział firm krajowych w tej wystawie, P.T.E. zdecydował nie obciążać poszczególnych uczestników żadnymi kosztami, a jedynie wzwąć zainteresowanych do przygotowania estetycznych kolekcji handlowych, których przez wózem do Kanady, jak również rozmieszczeniem w pawilonie polskim Instytut sam się zajmie.

Ostateczny termin zgłoszenia na udział w wystawie upływa dla firm w dn. 5 maja b. r.

Rząd Meksyku odmawia uznania tezy angielskiej

Meksyk, 29. 4. (PAT). W odpowiedzi na drugą notę protestacyjną Wielkiej Brytanii w sprawie wyłączenia towarów naftowych, rząd Meksyku odmawia uznania poglądu rządu angielskiego, który oświadczył, iż działają w imieniu „Mexican Eagle Company”, lecz w imieniu akcjonariuszów.

Nota meksykańska, podpisana przez

